

**Θεματική ενότητα 5: Ο άνθρωπος μέσα στην
πόλη - Η πολιτική αρετή**

**Αριστοτέλης *Πολιτικά*
Η αθροιστική θεωρία**

Η αθροιστική θεωρία είναι καλύτερα γνωστή από την έρευνα που κάνει ο **Αριστοτέλης** στο τρίτο βιβλίο των *Πολιτικών* με θέμα το πολιτειακό πρόβλημα, ή, κατά τη διατύπωση του ίδιου, την "απορία", ποιος πρέπει να είναι ο κύριος φορέας της πολιτικής εξουσίας («τί δεῖ τὸ κύριον εἶναι τῆς πόλεως»). Συγκεκριμένα εξετάζει την σχετική με κάθε φορέα επιχειρηματολογία: τις αξιώσεις των "πολλών" (χρησιμοποιούνται ακόμη οι λέξεις "πλήθι" ή "πλήθος" και "ὄχλος"), δηλαδή του δήμου, των "ολίγων", που διακρίνονται είτε για τον πλούτο τους ("πλούσιοι"), είτε για την πνευματική και ηθική τους υπεροχή ("ἐπικειῖς"), δηλαδή των ολιγαρχικών ή των αριστοκρατικών, και του "ἑνός", της με εξαιρετικά προσόντα προικισμένης προσωπικότητας ("βέλτιστος πάντων"), δηλαδή της μοναρχίας. Η έρευνα καταλήγει στη διαπίστωση, ότι καμιά από τις αξιώσεις αυτές δεν μπορεί να αναγνωρισθεί ως απόλυτα δίκαιη. **Κεντρική ιδέα της αθροιστικής θεωρίας είναι ότι το πλήθος ως σύνολο είναι "καλύτερο" ή και ισχυρότερο από τους λίγους ή τον ἑνα. Ανάλογα με τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη ("ἀρετή", "φρόνησις", "πλούτος") η υπεροχή αυτή είναι ηθική, διανοητική και υλική».**